

Fiscaal recht

Algemeen

Redenen van vonnissen en arresten – Vordering tot nietigverklaring van een gemeentebelasting – Toezicht op de verenigbaarheid van de verordening met de artikelen 10, 11 en 172 Grondwet – Effectiviteit van het toezicht

Arrest van 11 maart 2022 ([F.19.0063.F](#))

Uit het feit dat de rechter, die kennis neemt van een vordering tot nietigverklaring van een belasting die met toepassing van een gemeenteverordening werd ingekohierd, die belasting geldig verklaart, maar – bij gebrek aan een desbetreffende betwisting van de partijen in de zaak – geen rekenschap aflegt over het toezicht op de verenigbaarheid van de verordening met de artikelen 10, 11 en 172 Grondwet, volgt niet dat hij dat toezicht niet heeft verricht (Art. 159 Grondwet).

([ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220311.1F.2](#))

Buitencontractuele aansprakelijkheid van de overheid – Norm die een hogere norm schendt – Verjaring

Arrest van 25 juni 2022 ([F.20.0015.N](#)) met conclusie van advocaat-generaal J. Van der Fraenen

Dit arrest wordt in de categorie “Burgerlijk recht – Buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht” besproken.

([ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210625.1N.2](#))

Gewestelijke leegstandsheffing – Geen straf in de zin van artikel 6.1 EVRM

Arrest van 23 september 2022 ([F.20.0152.N](#)) met conclusie van advocaat-generaal J. Van der Fraenen

De omstandigheid dat een fiscale sanctie of het opleggen van een bijzondere belasting internrechtelijk niet als strafrechtelijk wordt gekwalificeerd, sluit niet uit dat die maatregel strafrechtelijk van aard kan zijn in de zin van artikel 6.1 EVRM. Dit is het geval indien de overtreden bepaling tot alle burgers in hun hoedanigheid van belastingplichtige is gericht en de opgelegde sanctie of bijzondere belasting niet alleen een vergoedende functie heeft, maar in wezen een preventief en bestraffend doel heeft.

De omstandigheid dat de fiscale sanctie licht is, heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat deze aan de toepassing van artikel 6.1. EVRM is onttrokken.

Opdat een belasting een preventief en bestraffend doel zou hebben, is vereist dat de belasting in wezen een handelen of nalaten wenst te voorkomen en te bestraffen dat door de wetgever als onwettig wordt beschouwd en dat de belasting aldus aan de dader van dat handelen of nalaten leed wenst toe te brengen.

([ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220923.1N.7](#))

Inkomstenbelasting

Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag – Omschrijving van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen – Lijst van de bestaande belastingen – Uitbreiding tot toekomstige belastingen – Actualisering door het Avenant van 11 december 2002 – ‘Taxe d’abonnement’ ten laste van de op Luxemburgs grondgebied gevestigde collectieve beleggingsinstellingen – Jaarlijkse taks ten laste van de in België gevestigde collectieve beleggingsinstellingen – Berekeningsbasis voor de vermogensbelasting – Vaststelling van het belastbaar netto-inkomen

Arrest van 25 maart 2022 ([F.19.0047.F](#)) met conclusie van advocaat-generaal B. Inghels

Het exhaustief karakter van de lijst van bestaande belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, bedoeld in artikel 2, § 3, Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag, en de door artikel 2, § 4, voorgenomen uitbreiding tot toekomstige gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen, vereisen dat dit artikel 2, § 2, wordt uitgelegd in het licht van de keuze die de Staten tussen de aan weerskanten van kracht zijnde belastingen hebben gemaakt om in de lijst van de bestaande belastingen te worden opgenomen, maar ook in het licht van de kenmerken van laatstgenoemde belastingen.

De actualisering, door het Avenant van 11 december 2002 tot wijziging van Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag, van de lijst van belastingen die onder de toepassing van het Verdrag vallen, had als enig voorwerp om, aan Belgische kant, de verwijzing te schrappen naar de aanvullende voorheffingen en, aan Luxemburgse kant, naar de “*impôt spécial sur les tantièmes*” (de bijzondere belasting van tantièmes) en naar de “*impôt communal sur le total des salaires*” (de gemeentelijke belasting naar het totaal van de lonen en salarissen).

De enige vermogensbelasting die na het Avenant in het Verdrag wordt vermeld, is de Luxemburgse vermogensbelasting. Het Verdrag vermeldt noch, wat Luxemburg betreft, de “*taxe d’abonnement sur les sociétés de placement collectif établies sur son territoire*”, waarvan de rechten van deelneming in België kunnen worden belegd, noch, wat België betreft, het met het Luxemburgse analoge stelsel dat bij Wet van 22 juli 1993 is ingevoerd, waarbij een jaarlijkse taks werd ingesteld ten laste van de in België gevestigde en bij de Commissie voor het Bank- en Financieuzen ingeschreven collectieve beleggingsinstellingen op hun belegging van rechten van deelneming in België en in het buitenland, die destijds werd berekend op de volledige inventariswaarde van die instellingen op 1 juli van elk aanslagjaar.

Hieruit volgt dat, om een vermogensbelasting in de zin van het Verdrag te zijn, het niet voldoende is dat een taks een vermogensbestanddeel van een belastingplichtige als berekeningsbasis heeft. Die taks moet daarenboven de vermogenstoestand van de belastingplichtige als grondslag hebben (Artt. 2, § 1, § 2, § 3, 1.a), b), c) en d) en 2.a), b) c) d) en e), en § 4, Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag).

De jaarlijkse taks treft de kredietinstellingen en de verzekeringsondernemingen naar verhouding van hun opeisbaar passief ten aanzien van de klanten die hieruit inkomsten verwerven die overeenkomstig artikel 21, 5°, 6° en 9°, WIB92 van belasting vrijgesteld zijn (Artt. 161 en 161bis Wetboek Successierechten).

Hoewel het bepalen van de in België belegde nettobedragen die – na terugbetalingen en afkopen – nog bij de in artikel 161, 1° tot 3°, Wetboek Successierechten bedoelde instellingen op 31 december van elk jaar uitstaan, veronderstelt dat naar de netto-inventariswaarde van de door die instellingen uitgegeven deelbewijzen wordt verwezen, heeft die berekeningswijze niet tot gevolg dat de grondslag van de jaarlijkse taks wordt gewijzigd.

Wat betreft de in artikel 161, 2°, Wetboek Successierechten bedoelde collectieve beleggingsinstellingen, die geregeld zijn bij overeenkomst en waarvan het vermogen aan de deelnemers toebehoort in onverdeelde eigendom, is de taks niet verschuldigd door de instelling, maar door de beheersvennootschap.

Hieruit volgt dat de grondslag van de jaarlijkse taks ten laste van de collectieve beleggingsinstellingen, net zomin als van de taks ten laste van de kredietinstellingen en de verzekeringsondernemingen, hun vermogenstoestand is, maar, jaar na jaar, de inleg van het publieke spaargeld dat ze in België hebben kunnen ophalen als gevolg van hun inschrijving bij de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, en dat ze vervolgens in het exclusieve belang van de deelnemers beheren (Artt. 161, 1°, 2°, 3°, 4°, 5° en 6° en 161bis, § 4, en § 5, W.Succ.; art. 21, 5°, 6°, en 9°, WIB92).

[\(ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220325.1F.5\)](#)

Berekening van de belasting – Belgisch belastingtarief – Belgische fiscale verblijfhouder-natuurlijke persoon – Vaststelling van de gemiddelde aanslagvoet – Belastingvermindering – Vrijgestelde inkomsten van Luxemburgse oorsprong – Vrij verkeer van werknemers – Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag – Vaststelling van de nationale belastingen – In aanmerking nemen van de belastingvoordelen die verband houden met de persoonlijke en gezinssituatie door het Groothertogdom Luxemburg – Gevolg voor de vaststelling van de belasting in België – Verdeling van de verplichting tussen de Lidstaten

Arrest van 28 maart 2022 ([F.18.0008.F](#)) met conclusie van advocaat-generaal B. Inghels

De vaststelling van het belastingtarief in de Belgische personenbelasting houdt niet in dat in het progressief belastingtarief per inkomensschijf van artikel 130 WIB92 het marginaal tarief met betrekking tot de laatste schijf van het wereldwijd inkomen van de Belgische fiscale verblijfhouder wordt afgezonderd, maar veronderstelt de berekening van de aanslag volgens de artikelen 130 tot 154bis WIB92 om aldus tot het toepasselijke gemiddelde tarief te komen en vervolgens, overeenkomstig artikel 155 WIB92, de aldus berekende belasting te kunnen verminderen naar verhouding van het aandeel van de vrijgestelde inkomsten van Luxemburgse oorsprong in het geheel van de inkomsten van die verblijfhouder (Artt. 130, 131 en 155 WIB92; art. 23, § 2, 1°, Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag).

Zelfs al is het middel gegrond op bepalingen die van openbare orde of van dwingend recht zijn, kan het enkel voor het eerst voor het Hof worden aangevoerd indien de feitelijke gegevens die voor de beoordeling noodzakelijk zijn, door de feitenrechter zijn vastgesteld of blijken uit de stukken waarop het Hof acht kan slaan.

Zelfs al verzet artikel 45 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie zich tegen elke nationale maatregel die de uitoefening door de Unieburgers van hun recht

op vrij verkeer van werknemers zou belemmeren of minder aantrekkelijk zou maken en zelfs al komt het daarom, in beginsel, aan de woonstaat toe om aan de belastingplichtige die geheel of gedeeltelijk in een andere Lidstaat werkt, alle belastingvoordelen toe te kennen die verband houden met zijn persoonlijke en gezinssituatie, hebben de Lidstaten evenwel, volgens de vaste rechtspraak van Hof van Justitie van de Europese Unie, het recht door middel van bilaterale of multilaterale overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belastingheffing de correlatie te wijzigen tussen het in aanmerking nemen door de woonstaat van, enerzijds, de gehele inkomsten van zijn verblijfhouders en, anderzijds, hun globale persoonlijke en gezinssituatie.

De woonlidstaat kan bij overeenkomst worden ontheven van zijn verplichting om de persoonlijke en gezinssituatie van de op zijn grondgebied verblijvende belastingplichtigen die hun economische activiteit gedeeltelijk in een andere Lidstaat verrichten, geheel voor zijn rekening te nemen, vooropgesteld dat de methoden ter voorkoming van dubbele belastingheffing de belastingplichtigen van de betrokken Lidstaten ervan verzekeren dat, uiteindelijk, hun gehele persoonlijke en gezinssituatie naar behoren in aanmerking wordt genomen, ongeacht de wijze waarop de betrokken Lidstaten die verplichting onderling hebben verdeeld.

Volgens het Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag, dat door de nationale rechter moet worden uitgelegd, verbindt het Groothertogdom Luxemburg zich ertoe om, wanneer een natuurlijke persoon die fiscaal in België verblijfplaats houdt, zijn beroepsinkomsten geheel in het Groothertogdom Luxemburg verdient en ervoor kiest om met een Luxemburgse fiscale verblijfhouder te worden gelijkgesteld, voor de berekening van de op voormelde inkomsten verschuldigde Luxemburgse belasting de persoonlijke en de gezinssituatie geheel in aanmerking te nemen. België is tegelijkertijd van die verplichting ontheven, behoudens tot beloop van de inkomsten van Belgische oorsprong die deze persoon nog zou ontvangen, die in dat geval met toepassing van het door artikel 23, § 2, 1°, Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag toegelaten progressievoorbehoud aanleiding moeten geven tot de Belgische verminderingen van belastbare grondslag in verhouding tot het aandeel dat de Belgische inkomsten vertegenwoordigen in het samen met de Luxemburgse inkomsten gevormde geheel van inkomsten (Artt. 6, 7, 13, 14, 15, § 1, 16, 17, 18, 19, 23, § 2, 1°, 24, § 4, a), Belgisch-Luxemburgs Dubbelbelastingverdrag).

[\(ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220328.3F.7\)](#)

Frans-Belgisch Dubbelbelastingverdrag – Inkomsten van onroerende goederen belastbaar in de Staat waar het goed gelegen is – Begrip ‘onroerende goederen’ bepaald door de wetgeving van deze Staat – Burgerlijke vastgoedvennootschap naar Frans recht met een ander voorwerp dan dat bedoeld in punt 2 van het slotprotocol bij het Verdrag

Arrest van 15 september 2022 ([F.20.0086.F](#)) met conclusie van procureur-generaal A. Henkes

Uit de artikelen 8 en 238bis K Franse *Code général des impôts*, volgens de uitlegging die hieraan in Frankrijk wordt gegeven, volgt niet dat de maatschappelijke rechten in de burgerlijke vastgoedvennootschappen naar Frans recht die een ander voorwerp hebben dan dat welk wordt bedoeld in punt 2 van het slotprotocol bij het Frans-

Belgisch Dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964, die een onderscheiden rechtspersoonlijkheid en fiscale persoonlijkheid dan hun leden hebben, voor de toepassing van artikel 3, § 1, Frans-Belgisch Dubbelbelastingverdrag aan het begrip onroerend goed beantwoorden.

([ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220915.1F.2](#))

Belasting over de toegevoegde waarde

Faillissement – Omvang van de bevoegdheden van de curator – Rechtsvordering namens de boedel van de schuldeisers – (Geen) terugvordering van de belastinggelden die de belastingadministratie door de fraude van de bestuurder van de gefailleerde vennootschap is misgelopen

Arrest van 16 maart 2022 ([P.21.1324.F](#)) met conclusie van advocaat-generaal M. Nolet de Brauwere

Dit arrest wordt in de categorie “Economisch Recht – Insolventie en vereffening” besproken.

([ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220316.2F.8](#))

Invordering van de belasting, de interesten en de fiscale boetes binnen de verjaringstermijn van vijf jaar – Draagwijdte van de voorafgaande kennisgeving van de vermoedens van belastingontduiking – Administratieve boeten – Uitstel en probatie

Arrest van 8 september 2022 ([F.21.0083.F](#)) met conclusie van advocaat-generaal B. Inghels

De belasting over de toegevoegde waarde, waarvan de voldoening binnen de verjaringstermijn van vijf jaar kan worden gevorderd, betreft niet enkel de belasting die is verschuldigd voor feiten bedoeld in de voorafgaande kennisgeving van vermoedens van belastingontduiking (Artt. 81*bis*, § 1, tweede lid, en 84 Btw-wetboek).

Wanneer in strafzaken de veroordeelde voldoet aan de voorwaarden om uitstel te genieten, komt het aan het vonnisgerecht toe om, op grond van overwegingen eigen aan de veroordeelde, te beoordelen of die maatregel moet worden opgelegd (Artt. 8, § 1, en 18*bis* Probatiewet).

([ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220908.1F.4](#))

Schade geleden door de Schatkist ten gevolge van btw-fraude – Belastingsschuld – Burgerlijke rechtsvordering voor de strafrechter – Invloed van de eigen mogelijkheid van de administratie om de ontdoken belasting te innen – Invloed van het dwangbevel uitgevaardigd tegen bepaalde beklaagden en niet tegen andere beklaagden

Arrest van 16 november 2022 ([P.21.0292.F](#))

De aanwending van een btw-mechanisme om de aan de Staat verschuldigde belastingen niet door te storten of om een schuldvordering op de belastingadministratie te verkrijgen, is een misdrijf waarvan de opbrengst, net als bij

verduistering of oplichting, de schade vormt die het wanbedrijf rechtstreeks aan de Schatkist heeft toegebracht. De belastingschuld is in dergelijke gevallen het onmiddellijke resultaat van het bedrog (Artt. 73 en 73bis Btw-wetboek).

De omstandigheid dat de administratie krachtens artikel 73sexies Btw-wetboek over de eigen mogelijkheid beschikt om de ontdoken belasting in te vorderen, die bestaat in de hoofdelijkheid voortvloeiend uit een van de in dat artikel opgesomde beslissingen over de in de artikelen 73 en 73bis bedoelde misdrijven, ontzegt de Belgische Staat het recht niet in rechte op te treden via een gewone procedure.

De omstandigheid dat er een dwangbevel wordt uitgevaardigd tegen bepaalde beklaagden die btw-fraude hebben gepleegd, ontzegt de administratie de mogelijkheid niet een burgerlijke rechtsvordering in te stellen tegen de andere beklaagden waartegen het dwangbevel niet werd uitgevaardigd, aangezien artikel 93undecies E Btw-wetboek voorschrijft dat de bepalingen van dat wetboek geen afbreuk doen aan het recht van de Staat om het herstel van de in die bepaling bedoelde schade te vorderen.

[\(ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20221116.2F.13\)](#)

Douane en accijnzen

Overtredingen op de Wet van 28 december 1983 – Toepasselijkheid AWDA – Wijze van instellen van de strafvordering

Arrest van 28 juni 2022 ([P.22.0577.N](#))

Uit de bepalingen van artikel 22 Wet Sterke Dranken en artikel 281, § 1 en § 2, AWDA volgt dat de strafvordering voor overtredingen op de Wet Sterke Dranken enkel door de douane-administratie en niet door het openbaar ministerie kan worden ingesteld.

[\(ECLI:BE:CASS:2022:ARR.20220628.2N.20\)](#)